

nefret söylemi

Bir kaza ve bir susurluk daha

Geçen yıl DTP'li iğce başkanının 10 yaşındaki oğlunun ölümüne neden olan aracın bütün belgeleri sahte çıktı

Doğan Arvışın

Tirve katliamı ve Hrant Dink suikudü için diren hükümlü Metin Doğan'ın

YAKACIK Metin Doğan'ın Tirve katliamının sorumlularını tanıdığı, bir verdiğini Metin Doğan'ın Tirve katliamı için günü Malatya'da "Tirve" adıyla bir toplantıya yine can verdiğini söyleyerek konuştu. İki katliamın sorumlularını tanıdığı Doğan, "Kazandıktan sonra mal alan baskınları da ver" diyerek Fransız savcısına baskınları hakkında bilgi verdiğini söyledi.

Malatya'da meydana gelen Tirve katliamı ilgili de ometin Doğan'ın Tirve katliamı hakkında bilgi verdiğini söyledi. Doğan, Tirve katliamı hakkında bilgi verdiğini söyledi. Doğan, Tirve katliamı hakkında bilgi verdiğini söyledi.

GIAOUR DISCOURSE IN PRINT MEDIA

HRANT DİNK VAKFI
HRANT DINK FOUNDATION
ՀՐԱՆԿ ԻՏԻՔ ՀԻՄՆԻԿ

HRANT DİNK VAKFI
HRANT DINK FOUNDATION
ՀՐԱՆԴ ՏԻՆԷ ՀԻՄՆԱԿԿ

Hrant Dink Foundation

Anarad Hıgutyun Binası
Papa Roncalli Sk. No: 128 Harbiye
34373 Şişli İstanbul
tel: 0212 240 33 61 faks: 0212 240 33 94
e-posta: info@hrantdink.org
www.hrantdink.org

authors

Prof. Arus Yumul
Ezgi Kan

November 2017, İstanbul

Media Watch on Hate Speech Project is funded by Friedrich Naumann Foundation, British Embassy Ankara, Open Society Foundation and Istanbul Policy Center. The views expressed in this report do not necessarily reflect the views of the funders.

Friedrich Naumann
STIFTUNG **FÜR DIE FREIHEIT**

**AÇIK
TOPLUM
VAKFI**

İPM

İSTANBUL POLİTİKALAR MERKEZİ
SABANCI ÜNİVERSİTESİ
STIFTUNG MERCATOR GİRİŞİMİ

***GIAOUR* DISCOURSE IN PRINT MEDIA**

İÇİNDEKİLER

INTRODUCTION	4
To call or not to call the <i>giaour</i> ‘giaour’, that is the question, <i>Arus Yumul</i>	6
PRINT MEDIA ANALYSIS.....	9
1. Construction of context through religious references and historical enmity.....	11
1.1. ‘Giaours among us’: <i>Giaour</i> as the antithesis of Islam	11
1.2. ‘Giaour West’ as a threat against ‘Muslim Turkey’	14
1.3. Discussion of <i>giaour</i> as an insult: The example of “Giaour Izmir”	19
2. <i>Giaour</i> as a political propaganda tool	22
3. Criticisms against the <i>giaour</i> discourse	25
CONCLUSION	29
About the authors	30

INTRODUCTION

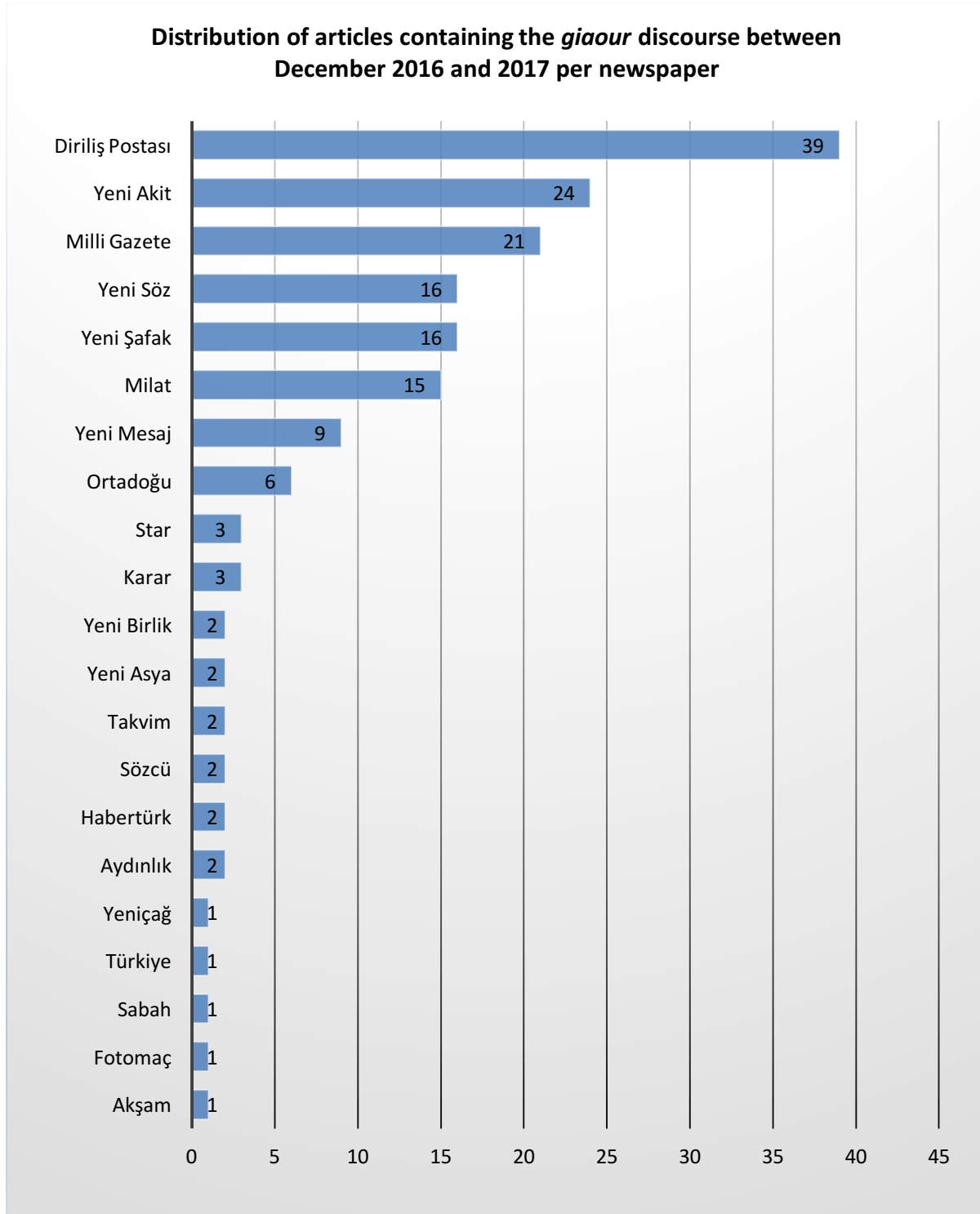
Before the constitutional referendum on April 2017, we saw that the word 'giaour' was used frequently in campaigns of politicians and in media, especially in columns, and regenerated and spread as a propaganda tool.

This report examines how the word 'giaour' is used, which has various historical, sociological and linguistic connotations, in a context within which non-Muslim identities are associated with mercilessness, cruelty and enmity.

For this study, all news articles and columns that were published in national newspapers between December 2016 and April 2017 and contained the word 'giaour' had been monitored. The beginning of this period is marked by a statement which was made by Deputy Prime Minister Numan Kurtulmuş on December 2, 2016, during a meeting in Kastamonu. Monitoring is ended at the end of April 2017, which was the date of the referendum. This period is determined in consideration of the debates caused by the fact that this word was used as a propaganda tool by representatives of political parties, public figures and social media users especially before the referendum.

The report is opened by sociologist Arus Yumul's article in which she discusses the historical and social background of the 'giaour' discourse and etymology of the word. This article is followed by an analysis regarding how this discourse is constructed in print media on the basis of religious references and perception of enmity coming from the past. This analysis, which discusses news articles and columns targeting non-Muslims in Turkey and Western states, ends with a discussion on the expression 'giaour Izmir.' In the second chapter, the usage of the word 'giaour' is discussed in terms of how and in which context it was used as a political propaganda tool in the process leading to the referendum. After the third chapter, which focuses on the article criticizing the 'giaour' discourse, the report ends with the conclusion summarizing the report.

Table 1

To call or not to call the *giaour* 'giaour', that is the question

Arus Yumul

*"The swear word 'giaour' never gets old both in the gardens [of public schools] decorated with a Turkish flag and Atatürk bust and in the yards of Quran courses."*¹

*"... We were never on good terms with these children who always outnumber us. Do you wonder why? Because of you, dear Lord! Yes! Whenever they had the chance, each time they caught us alone, they invited us to Islam, your 'rightful religion', pressuring 'say salavat, you son of a giaour!' And this invitation was always accompanied by slaps, kicks, sticks and stones. Since we knew that repeating those words [salavat] makes the giaours Muslim, we never said 'la ilahe illallah...' at the cost of being beaten up. Yes, my Lord, they were swooping down on us in the name of you and we were enduring this torment again in the name of you."*²

Turkish Linguistic Society's dictionary defines the word 'giaour' as the following: "1. Non-believer; 2. A non-Muslim person; 3. Merciless, cruel; 4. Stubborn."³ According to etymological dictionary, the origin of the word 'giaour' is Persian word 'gebr,' meaning a worshipper of fire. According to the same source, the oldest source referring to this word is Filippo Argenti's *Regola del Parlare Turco* published in 1533; according to Argenti, the word 'giaour' means "idolater, a person not adhering to a scriptural religion."⁴ The word is lent by Western languages and added to dictionaries. An English encyclopedic dictionary published in 1902 defines the word 'giaour' as "a name given by Turks to people, especially Christians, who do not follow Muhammad."⁵

Naim Taşbaşı from the newspaper *Yeni Akit*, commenting on the regulation on hate speech in "Draft Law regarding Changes in Various Laws with the Purpose of Improving Fundamental Rights and Freedoms" known as Package for Democratization in Public, was asking "Is it a crime to call the Giaour 'Giaour' like in the Edict of Gülhane?" (07.10.2013). The same newspaper announced the passing of the draft with this title: "Calling the Giaour 'Giaour' is a crime now."⁶

The attempt to equating non-Muslims and Muslims in the Edict of Gülhane [Tanzimat] (1839) and Reform Edict (1856) and especially Reform Edict's article forbidding insult on the basis of sect and

---

¹ Laure Marchand & Guillaume Perrier, *Türkiye ve Ermeni Hayaleti: Soykırımın İzinde Adımlar*, çev. Renan Akman, İstanbul: İletişim, 2014, s. 87.

² Mıgırdiç Margosyan, *Biletimiz İstanbul'a Kesildi*, İstanbul: Aras Yayıncılık, 1998, s. 18.

³ http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&kelime=g%C3%A2vur&uid=18955&guid=TDK.GTS.530b6a.

⁴ <https://www.etimolojiturkce.com/kelime/gavur>.

⁵ *Encyclopaedic Dictionary, an Original Work of Reference to the Words in the English Language*, Londra: Cassel & Company, 1902, Cilt III.

⁶ <http://www.yeniakit.com.tr/haber/gavura-gavur-demek-artik-suc-12376.html>.

religion (“Every distinction or designation tending to make any class whatever of the subjects of my Empire inferior to another class, on account of their religion, language, or race, shall be forever effaced from the Administrative Protocol. The laws shall be put in force against the use of any injurious or offensive term, either among private individuals or on the part of the authorities”)⁷ was interpreted by the people as the following: “From now on, the giaour won’t be called giaour.” In the website Dünya Sözlük, there is an entry which says, “The moment we stopped calling the giaour giaour, we became second-class citizens. Tanzimat Reform Era was the prep class for second-class citizenship.”⁸ According to this mentality, Tanzimat, which was a step for eliminating the duality of the dominant nation (Millet-i Hakime) and the dominated nation (Millet-i Mahkume), was like a “misplaced button”. And the Reform Edict, which took this attempt of equating further, was “the second blow,” “for making the giaour more equal.”⁹ However, the word ‘giaour’ was forbidden but not forgotten, since “our people said their piece.”¹⁰ And the recent democratization package doesn’t forbid “calling the giaour giaour” either; so, the fear hasn’t come true or “hate crime remained on paper.”¹¹

The goal of injurious speech is not only to humiliate the other, to assign a subordinate place to the person being verbally attacked; it also seeks to make the other to acknowledge their authority by “assigning a special place to the one who speaks in social-symbolic structure”¹²:

“Young people don’t know this: Before the Edict of Gülhane, non-Muslims weren’t considered equal before kadi (muslim judge). The giaour had to dress in a certain way. The headgear and shoes of the giaour had to be different from those of ours, they could have never ever disguised as a Muslim and if they did, they would have punished gravely. It was impossible for a non-Muslim to cross a Muslim’s path.”¹³

These remarks are the reflection of the longing for a period of a strict stratification where everyone knew their place or of a post-imperial nostalgia. The notion ‘giaour’ is one of the most cherished symbols of this nostalgia in everywhere from popular culture to political discourse. Nostalgia is a reaction to the experience of discontinuity and the feeling that the identity is hindered and torn apart from the past built as “the golden age” or threatened.¹⁴ Nostalgia seeks to provide continuity by reestablishing the things that are thought to be lost with break from the past. That is why the word ‘giaour’ is not given up, because this word “makes us feel like we are linked to an ancient past” and “reminds us our social togetherness.”¹⁵

Sometimes it is said that the word “giaour” is not an insult, but refers to a classification: **“I, as a Muslim, don’t insult non-Muslims when I call them ‘Giaour’, I manifest ‘my difference’. I am doing**

---

⁷ Enver Ziya Karal, *Osmanlı Tarihi*, Ankara: Türk Tarih Kurumu, 1983, Cilt VI, s. 2.

⁸ <http://www.dunyasozluk.com/entry/1627080>.

⁹ <http://mehmetmaksudoglu.com/makale/yanlis-iliklenen-dugme-tanz-m-t>.

¹⁰ <http://www.haksozhaber.net/gavurda-akil-olsa-musulman-olurdu-29157yy.htm>.

¹¹ <http://www.agos.com.tr/tr/yazi/17260/tck-122-hayal-kirikligi-nefret-sucu-kagit-ustunde-kaldi>.

¹² Renata Salecl “See No Evil, Speak No Evil: Hate Speech and Human Rights,” der. Joan Copjec, *Radical Evil*, Londra: Verso, 1996, s. 152.

¹³ Alıntı Muharrem Cezbe’nin *Osmanlı Tokadı Nasıl Atılır*, (İstanbul: Mostar, 2017) kitabının “Gavura Gavur Demeyince Ne Oldu” yazısından. Alıntıyı yapan <http://www.habervaktim.com/yazar/80425/osmanli-tokadi-nasil-atilir.html>.

¹⁴ Stuart Tannock, “Nostalgia Critique,” *Cultural Studies*, 9(3), 1995, s. 453-64.

¹⁵ <http://dusuncemektebi.com/y/22959/neden-bir-devlet-oluyoruz-da-millet-olamiyoruz/>.

this to prevent 'my identity' from '**being confused with**' other identities, to make sure that it is 'distinguished' from others."¹⁶ However, the word 'giaour' is not used only as a descriptive or classifying notion. It subjects the world to a moral evaluation based on believer/nonbeliever. In the social imagination, non-Muslims represent the lack of moral, humane values and so on. These perceived deficiencies are balanced by the excess of other characteristics like greed, treason, cruelty, immorality and improbity. This is why the expression "We are Muslims too, but why are we treated like giaour?" ["onlar Müslüman da biz gâvur muyuz?"] is used by people to express their "rightful" reaction against the injustices to which they are subjected. The perception of non-Muslims is probably best expressed by this saying: "Hit like you hit the giaour". Since the one who uses this saying sees oneself as the "norm" or "normal", as well the "valuable" and "right" one; the ones who are positioned against the dominant are compared and classified. This comparison inevitably results in regarding and labeling the difference as deficiency and even as fault. Idioms and sayings like "Fidelity of giaour, remedy of poison"; "you cannot make fur out of pigs/bear and you cannot make a giaour your friend"; "the giaour would act like giaour"; the one who shares bread with the giaour steals the sword of the giaour"; "turning into giaour"; "giaour stubbornness"; "giaour atrocity"; "giaour property"; "corpse of giaour" clearly reflect this understanding. The expression "corpse of giaour" is used to mean "too heavy", referring to innumerable sins of non-Muslims; according an entry in Uludağ Sözlük, "it is insulting non-Muslims even when they are dead by still calling them giaour"¹⁷ or attributing an anatomical quality to the sins that "the bodies deserving of hell who hadn't got religion before they died" have inherently. Once upon a time in Anatolia, children running after "the corpse of giaour" were "showering funeral procession with stones"¹⁸ like they were stoning the devil; this is an expression of this understanding. They are treated as if they are children of a different god: Thinking that "the God of Muslims is the same with what Christians and Jews define as God", "talking about 'MONOTHEISM' by equating the God Almighty with blasphemous understanding of god of Christians and Jews", is the greatest "lie" and "aspersion" concerning "the God Almighty."¹⁹

"Being giaour is really tough", says Gila Benmayar. "When someone says 'See what this giaour has done' while you are talking to your loved ones, you have to pretend not to have heard what they said."²⁰ For what is expected from them is a behaved and polite silence, even if they are full of objection and uprising.

---

¹⁶ <http://www.ahmetmusaoglu.org/makaleler/215/Diyaret-Isleri-Baskani-Hiristiyan-lar-la-ayni-safta-namaz---a-...html>.

¹⁷ <http://www.uludagsozluk.com/e/21174769/>.

¹⁸ Mıgırđıç Margosyan, "Pezevenk," *Öküz*, 1997, 41.

¹⁹ <https://ucbuyuktehlike.wordpress.com/page/25/>.

²⁰ <http://www.hurriyet.com.tr/su-gavur-meselesi-3698385>.

PRINT MEDIA ANALYSIS

“What does the new Turkey see, when it reconciles with its history, its culture? You cannot find imperialism or exploitation there. But there is something. When we reconcile with our history, our culture, there is no obedience to imperialist countries against others. There is no living under their shadow. One of the main characteristics of this great civilization, which still exists and we call ‘Muslimism of Turkey’, is to stand against the giaour by calling them ‘giaour’. That is why we resisted in Çanakkale. That is why we triumphed in the War of Independence.

We, this nation, think like Muslims of these lands. We should take this issue of independence seriously. For us, independence means standing against the giaour by calling them ‘giaour’. Otherwise we couldn’t have resisted in Çanakkale. In our dictionary, giaour is not a name given to non-Muslims. It is the name of the tyrant, the cruel, the ones tormenting people, the imperialist.”

This is the statement of Deputy Prime Minister Numan Kurtulmuş, said on December 2, 2016, during a meeting in Kastamonu. Human Rights Association (İHD) Istanbul Branch Committee against Racism and Discrimination filed a criminal complaint against Kurtulmuş. In İHD’s petitions submitted to Istanbul Public Prosecutor’s Office, it is said that this statement incites discrimination, marginalization and enmity against non-Muslims citizens of Turkey and triggers hatred against a certain group in society.²¹

Figure 1

Similarly, social media users, politicians and public figures used the *giaour* discourse as a propaganda tool before the constitutional referendum on April 16, 2017 and a debate was started around this issue. AKP Bursa MP Hayrettin Çakmak shared an image via his social media account, which features a “yes” stamp and reads: “Cast your votes like you hit the giaour”. This image was criticized and discussed in social media. After Archpriest Tatul Anuşyan criticized this image, Çakmak deleted it and released a statement. Like Numan Kurtulmuş, he said that he didn’t use the word ‘giaour’ to mean ‘non-Muslims’ and he referred to the connotations of the word with the purpose of criticizing ‘hostile attitude of Germany, the Netherlands and Europe against Turkey.’²²

According to the dictionary of Turkish Linguistic Society referred by Numan Kurtulmuş and Hayrettin Çakmak, the word ‘giaour’, originated from the Persian word ‘gebr’, has four meanings: 1. Non-believer; 2. A non-Muslim person; 3. Merciless, cruel; 4. Stubborn. As we see in these examples, in

²¹

http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/639764/Kurtulmus_Bagimsizlik_gavura_gavur_diyebilmektir.html

²² <http://www.agos.com.tr/tr/yazi/18080/gvura-vurur-gibi-basin-polemigi>

discussions about the word 'giaour', it is argued that non-Muslim identities are not targeted by claiming that these meanings are not related to each other and the word is used to mean 'cruel, merciless.' However, when we regard the meaning of the word in the social memory, it is seen that different meanings attributed to the word 'giaour' are intertwined, constructed by affecting each other in a historical and social process and generally used in a way to contain all the meanings.

Muzaffer Doğan

Domuzdan post, gavurdan dost olmaz

Gâvur, Türkçe'de, Müslüman olmayan kimseleri belirtmek için kullanılan bir sıfat. Osmanlı Devleti döneminde, Farsça "gebr" kelimesinden dilimize girmiş ve gayrimüslimlere, özellikle de Rumları nitелеmek için kullanılmıştır.

1856 senesinde Osmanlı Devleti'nde ilân edilen ve Devlet bünyesinde yaşayan, herkesin birbiriyle eşit haklara sahip olmasını öngören İslahat Fermânı ile, "gâvur" kelimesinin de içinde bulunduğu pek çok kelime yasaklanmıştır.

Gâvur kelimesi Farsça'dan ilk alındığında aşaağılamak ve hor görmek için kullanılırken, toplumda hızla yayılmış ve

İnsanlık tarihi göstermiştir ki, Müslüman'ın, gerçek mânâda, Müslüman'dan başka dostu yoktur, olmamıştır. "Dost gibi" görünen düşman olmuştur ama, Müslümanlara kâfirden, gâvurdan, Frenk'ten, tarihin hiçbir döneminde gerçek dost olmamıştır.

Arapça "kâfir" kelimesi ile eşanlamlı olarak kullanılmaya başlanmış, hakâret maksadı güden mânâsını da, büyük ölçüde muhafaza etmiştir. Günümüzde de yaygın bir şekilde kullanılmaktadır.

Bâzı atasözlerimiz ve deyimlerimizde de yer alır gâvur kelimesi:

"Gâvur, gavurluğunu yapar", "Bugün pazar, gavurlar azar", "Acemi nalbant, nal çakmayı gevr eşşeginde öğrenir", "Gâvurun ekmeğini yiyen, gavurun kılıcını kuşanır", "Gavurdan dost olmaz", "Gâvur eziyeti", "Gâvur icadı", "Gâvur inadı", "Gavur ölüsü", "Gavur dölü" gibi... Anadolu'da "Urum gevuru", "Urus gevuru", "Ermeni gevuru", "Yonnan gevuru", "Bulgar gevuru", "Yahudi gevuru" şeklinde kullanılara da rastlanır.

Gavur (gevur), Frenk, kefere gibi kelimeleri, Anadolu Müslüman'ı

"düşman"la aynı mânâda kullanır. Bilir ki, gâvurdan (gayrimüslimden) dost olmaz. Bu şuuru, Kur'an'dan almıştır. Mâide Sûresi'nin 51.âyetinde, meâlen şöyle buyrulur:

"Ey iman edenler, Yahudi ve Nâsârayı (Hıristiyanları) dost edinmeyin. Onlar, birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse, o onlardandır."

İnsan, düşmansız olmaz. Fert olarak, önce "nefs" isimli bir düşmanımız var. Bizi hep kündeğe getirmeye çalışan, uçuruma atmak isteyen, yoldan çıkarmak, saptırmak isteyen. Sonra "şeytan" var. Nefsle elele verip, tuzağa düşürmek, Allah'a ve Allah'ın yoluna düşman etmek isteyen... Sonra, nefsinin esiri, şeytanın askeri olmuş insanlardan oluşan düşmanlarımız... Müslüman, bütün bu düşmanlarla savaşmak durumundadır.

İnsanlık tarihi göstermiştir ki, Müslüman'ın, gerçek mânâda,

Müslüman'dan başka dostu yoktur, olmamıştır. "Dost gibi" görünen düşman olmuştur ama, Müslümanlara kâfirden, gâvurdan, Frenk'ten, tarihin hiçbir döneminde gerçek dost olmamıştır.

Günümüzde de "dost görünüşlü" düşman vardır ama, gerçek dost yoktur. Olması da muhaldir. Kâfirden dostluk beklemek gaflettir, dalâlettir, ahmaklıktır.

Mısır'da, Libya'da, Irak'da, Suriye'de olup bitenler de göstermiştir ki, gâvurdan dost olmaz. Her şey zıddıyla vardır. Her şey zıddıyla bilinir. Müslüman var, kâfir var. Dost var, düşman var. "Ez-zıddan lâ yectemian" şeklinde, Arapça bir söz var! Türkçesi, "zıddlar, birarada bulunamaz." Doğrudur. Bal ile zehirli karıştırıp da yiyebilir miyiz? Mümkün mü? Asla! Gavurdan da dostluk beklenemez. Karac'oğlan, yüzyıllarca evvelinden şöyle sesleniyor: Akılları yoktur, küfre uyarlar, imanları yoktur, cana kıyarlar, Başlarına siyah şapka giyerler, Beyleri var, bizim beye benzemez.

Figure 2: Diriliş Postası, Muzaffer Doğan, 26 December 2016

Muzaffer Doğan, in his column titled "You cannot make fur out of pigs and you cannot make a giaour your friend" published in *Diriliş Postası* on December 16, 2016, points to non-Muslims as the agents of political and social developments in today's Middle East, after he presented an etymological and social account concerning the word 'giaour.' In this article with a polarizing discourse, he legitimizes the perception of enmity etched in social memory in reference to historical, religious and social sources. Throughout the column, he identifies the word 'giaour' with the following: "people who are not Muslims", "non-Muslims", "Greeks in Turkey", "blasphemer", "Frank", "Jew", "Nasara (Christians)", "slave of the flesh, soldier of the devil", and many times "enemy". In this way, he portrays non-Muslim identities as nemesis of Muslims, as can be seen in these remarks: "Anatolian Muslims use the words like giaour, Frank, heathen to mean 'enemy'. They know that you cannot make a giaour (non-Muslim) your friend" and "Can we mix poison and honey and then eat it? Is it possible? No way! You cannot expect a giaour to act friendly." It is seen that, unlike what some people claim referring to the dictionary of Turkish Linguistic Society, the meanings 'merciless, cruel'

and 'non-Muslim' attributed to the word 'giaour' are not used independently of each other; on the contrary, they are often used as a body of meaning that are intertwined and referring to each other.

A similar usage is seen Ercan Yıldırım's column titled "Conceptualizing the Anatolian wisdom properly", which was published in *Yeni Şafak* on December 12, 2016. He writes: "We base the life on the distinction between the giaour and Muslim; we say to the ones who don't fight fairly 'he tortures like a giaour, he fights like a giaour'. When we call a cruel, heartless person 'giaour', we mostly mean 'traitor'." With these remarks, he attributes to the word 'giaour' both 'non-Muslim' and 'traitor, cruel, merciless, heartless' meanings and portrays non-Muslims as the enemy of the Muslims.

As we have seen in these examples, these meanings that are found in the dictionary and claimed to be different are often used as a body of meanings that are intertwined, affected each other in the historical process and had their place in contemporary Turkish. In other words, the fact that the word 'giaour' took on the meanings 'non-Muslim' and 'merciless, cruel' is a result of a sociological and a historical process that cannot be regarded separately. Even though these meanings can be regarded separately like in the dictionary, a word means both 'non-Muslim' and 'merciless, cruel' creates a problematic discourse.

1. Construction of context through religious references and historical enmity

Especially in articles in which hatred and enmity between different communities are legitimized on the basis of religious references and verses from Quran, the *giaour* discourse is used as a tool for provoking the reader against non-Muslim identities. Firstly, the word 'giaour' is used as an expression of insult and enmity against non-Muslims with the connotations in the social memory. In such articles, the context of 'enemies among us' who are 'the puppets of the West' is created by referring to historical events. Secondly, it is used as a political tool in articles targeting 'Western' or European states and the alleged enmity is associated with the fact that the West is not Muslim; the duality of 'Muslim Turkey' versus 'Christian/Jewish West' is pointed out. Lastly, when the *giaour* discourse is used for insulting like in the example of 'giaour Izmir,' the criticisms against such usages regenerates the marginalizing perception, since they also contain discriminatory reflexes.

1.1. 'Giaours among us': *Giaour* as the antithesis of Islam

In articles where non-Muslims living in Turkey are directly targeted, 'enemies among us' serving 'external enemies' is emphasized. In this sense, the context of the *giaour* discourse that labels non-Muslims as 'traitor' and 'enemy' in the social memory is regenerated. Thus, non-Muslims are regarded as responsible for current political and social developments through a reference to a historical 'enmity.'

For instance, in the column by Fahrettin Altun titled "Our struggle will always continue", which was published on January 7, 2017 in the newspaper *Sabah* after the car bomb attack to Izmir courthouse on January 5, the word 'giaour' is used directly to mean non-Muslims. Altun writes: "Of course the terrorist organizations are losing and they will experience even more losses. Of course their owners are losing and they will experience even more losses. However, there are also non-national elements

that are waiting for benefiting from these terrorist organizations and fighting for power in Turkey. Giaours of old Turkey who have survived to this day by serving for their Western masters who deem contempt proper for this nation are losing.” With this statement, he generates a dangerous discourse that portrays non-Muslims as a threat to the country, reflecting the dominant ideology claiming that what is ‘national’ is ‘Muslim.’ The author labels non-Muslims as ‘non-national’ elements serving for ‘their Western masters’; in this way, he uses the historical contexts of the word ‘giaour’ etched in social memory.

Also, people or groups who are thought to threaten ‘the national unity and integrity,’ especially the ones who are called ‘terrorists’ and ‘traitors,’ are defined with the word ‘giaour.’ In such examples, it is implied that only non-Muslims can be ‘traitors’ and ‘enemies.’

Gazâya kalkan Gaziantep, iki gâvurdan birini telef, diğeri derdest etti

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü bahçesi girişinde yaşanan çatışmada bir terörist itlaf edildi.

▲ Türkiye'nin huzuruna kasteden teröristlerin dünkü hedefi Gaziantep Emniyeti'ydi.

İl Emniyet Müdürlüğü'ne saldırı düzenleyen hain, bahçe girişindeki çatışma sonucu itlaf edildi.

Teröristin üzerinde patlayıcı olabileceği ihtimali üzerine olay yerine bomba imha ekipleri

sevk edildi. Emniyet binası ve çevresi ile kentin farklı bölgelerinde güvenlik tedbirleri artırıldı.

İtlaf edilen teröristle birlikte hareket ettiği değerlendirilen kişi veya kişilerin yakalanması için kentin çeşitli noktalarında operasyonlar başlatıldı. Kısa süre sonra alçak terörist sağ olarak yakalandı.

Figure 3: Diriliş Postası, 11 January 2017

The article published in *Diriliş Postası* on January 11, 2017 is an example to such usage. Titled as “Gaziantep waged gaza, killed one of the giaours and brought the other one in”, this article covers the clash between police forces and an armed group in Gaziantep. The people who are referred as “terrorist targeting the peace of Turkey”, “traitor” and “vile terrorists” in the text are defined as ‘giaour’ in the title. Moreover, the word ‘gaza’ in the title is defined by Turkish Linguistic Society as the holy war against Christians in order to preserve or spread Islam. The newspaper defines this group, which is claimed to be a threat against Turkey, as ‘giaour’ and position it in opposition to Muslims. While non-Muslims are labeled as ‘terrorists’ and ‘traitors,’ Muslims are provoked against these identities. Thus, the reader who goes on to read the article after having seen the title cannot read it independently of this context that portrays non-Muslims as enemies.

Ali Sali

Bağımsız ve Müslüman kalacağız

Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan 2013 yılından bu yana ısrarla “bir istiklâl savaşı”ndan bahsediyor. Bu sözü ilk dillendirdiği dönemde Başbakan olan Erdoğan, bunu dile getirirken daha sonra Milli Güvenlik belgelerine FETÖ ismiyle bir tehdit olarak giren yapıyla mücadelenin başlangıç aşamasında sayılabiliriz! Başlangıç safhasında, çünkü FETÖ nam yapının daha sonra ortaya çıkacağı üzere bu denli bir vatan hainliğine teşebbüs edebileceği, gözünü bu kadar karartabileceği muhtemelen hesaba katılmamıştı. Daha doğrusu bu yapının gâvurluğu bu dereceye kadar taşıyabileceği aklılara bile gelmemişti. Son tahlilde bu insanlara alını secde gören insanlar olarak bakılmış! Alını secde gören insan Türk’e düşman olamazdı, bu milletin değerlerine düşmanlık edip gâvur konumuna düşemezdi.

Oysa hepimiz yanlışmışık. Bu milletin değerlerine düşmanlık etmekte hiçbir sıkıntı çekmeyeceklerini görememişiz. Cumhurbaşkanımızın “En yakın mücadele arkadaşlarım bile beni yalnız bıraktılar” sitemini dile getirmesine kadar vardı süreç. Cumhurbaşkanımız yalnız değil mi şimdi? Millet yanında, devlet yanında, bu mücadeleyi canını dişine takarak yürüten güvenlik güçleri yanında, ama “Yakın çalışma arkadaşlarım, siyasi mücadele arkadaşlarım” diye adlandırdığı kesimin halen bir kısmı Cumhurbaşkanımızı yalnız bırakmaya devam ediyorlar. Devam ediyorlar, çünkü bu mücadelenin “ülkeyi gerdiği, toplumu komplastırıldığı” gibi bir zehaba kapılmış durumdadılar. Sosyal bilimlerin, bu bilimlerin nazariyelerinin Türk insanını, Türkiye’yi izah edemedi-

*Millet yanında,
devlet yanında, bu
mücadeleyi canını
dişine takarak
yürüten güvenlik
güçleri yanında,
ama “Yakın çalışma
arkadaşlarım,
siyasi mücadele*

ğini yıllardır ne yazık ki görmüyorlar, görmemek için direnmiyorlar. Mücadelede tereddüt etmelerine vesile oluyor bu toplumsal nazariyeler. Oysa dö-

*şünü mmmmmm
arkadaşlarım’
diye adlandırdığı
kesimin halen
bir kısmı
Cumhurbaşkanımızı
yalnız bırakmaya
devam ediyorlar.*

nüp baksalar, gece vakti okunan bir sola sesinin toplumu ne hale getirdiğini görseler, sosyal bilim nazariyelerinin hiçbirinin bunu izah edemeyeceğini

görecekler. Ya da geçtiğimiz cumartesi gecesi Maçka Parkı’nda canlı bombayı görüp “bombanın tahribatı daha az olsun” diye canlı bombanın üzerine giden güvenlik güçlerinin bu halinin de sosyal bilim nazariyeleri tarafından izah edilemediğini görecekler. Bunlar sadece Türkiye’de olur ve batılı sosyal bilim nazariyeleri Türk insanını, Türk toplumunu izah etmekte yaya kalırlar. Zaten bunu görseler FETÖ ile mücadelede ayak sürümezler, bu mücadelenin toplumu komplastıracağı gibi bir zehab içine yuvarlanmazlardı.

17 Mayıs 2006 tarihinde yapılan Danıştay saldırısından bu yana Türkiye’nin maruz kaldığı tüm gâvurluklar Türkiye’nin bağımsız ve Müslüman bir ülke olarak kalma iradesini sona erdirmeye teşebbüsleridir. 15 Temmuz paralel gâvurluğu da bu hesabın ulaştığı zirve noktadır. Başarılı olabilsediydi şu anda ülkede kan gövdeyi götürüyor olacaktı. Sadece o gece için hazırladıkları ceset torbalarının sayısının 100 bin olduğunu söyleyeyim de siz bir tahminde bulunmaya çalışın. 9 bin 800 kişilik 11 adet infaz listesinin olduğunu söyleyeyim de meselenin hangi boyutta olduğunu tahmin etmeye çalışın. Şu ana kadar muhtemelen NATO askerleri Türkiye’de istikrarı temin etmek için müdahale etmiş olurlardı, ama muhal farz henüz NATO askerleri ittifak üyesi bir ülkede istikrarı temin etmek için müdahalede bulunmamış olsun, acaba bu ülkenin kaç şehrinde birbirimizi boğazlıyor olurduk dersiniz? Şu ana kadar bu muazzem milletin kaç yüz bin insanı toprakla hemhal olurdu acaba?

Bağımsız ve Müslüman bir devlet olarak varlığımıza son vermek istediler, ama başaramadılar. Başaramayacaklar da. Bağımsız ve Müslüman bir Türkiye Devleti’ni temsil eden kişi olan Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan’a karşı yürütülen bu acımasız saldırıların da tek hedefi var: 2006 yılı Mayıs ayına kadar devam eden Vesayet Sistemine geri dönebilmek. Eski yapı tekrar tesis edilebilse muhtemelen kısa sürede Türkiye’yi uçururlar bile. Müslüman bir ülke olması umurlarında bile olmaz. Hatta şeriatı bile hâkim kılarlar! Ama Türkiye bağımsız ve Müslüman bir ülke olma kararından vazgeçecek değil. Bu da benim son sözüm olsun...

sabiherden@gmail.com

Figure 4: Diriliş Postası, Ali Sali, 15 December 2016

A similar approach can be seen in articles about the July 15 coup attempt. In his column published in *Diriliş Postası* on December 15, 2016, Ali Sali uses a similar discourse: “At the beginning, probably no one thought that the formation called FETÖ could attempt to act such a treacherous way and could dare such an action. More precisely, no one thought that this formation could act just like *giaours*. After all, they were seen as devoted Muslims! A devoted Muslim cannot be an enemy of Turks and become *giaours* by attacking the values of this nation, they thought.” Sali claims that Muslims cannot be a threat and targets non-Muslims as the ‘real danger.’ In this article, the one who crosses the acceptable boundaries of Islam are ‘accused of’ not being Muslim; being *giaour* amounts to be an enemy and it connotes insult and defamation.

1.2. 'Giaour West' as a threat against 'Muslim Turkey'

Arguing that the power does not control only the actions and freedoms of people, but also their minds, thought, attitude and ideologies, Van Dijk states that discourse should be controlled in order to achieve this mind control.²³ Thus, if a power mechanism is able to control the discourse, then it is also able to control individuals' knowledge and ideologies. In terms of media, controlling discourse does not only affect media outlets, but also the minds of the readers directly or indirectly. Moreover, Van Dijk argues that discourse does not consist of only text and words and cannot be regarded independently of the context; he states that the context should be controlled first in order to control the discourse.

As Van Dijk states, when politicians and public figures want to control the discourse in order to set the agenda, they have to control the context first. In this regard, before the constitutional referendum on April 16, the context was created on the basis of 'hostile' attitudes of 'Western' states against Turkey. While the values pertaining to Islam were highlighted, parties who were regarded as 'enemies' were presented as 'non-Muslims.'

---

²³ Teun A. Van Dijk, *Söylem ve İktidar*, Nefret Suçları ve Nefret Söylemi, İstanbul: Hrant Dink Vakfı Yayınları, 2010, sf: 10-41.

Gâvur, gâvurluğunu yapıyor!

YAZININ başlığının fazla sert olduğunu düşünebilirsiniz ama meselenin aslı maalesef budur: Gâvur, gâvurluğunu yapıyor! Üstelik böyle yapmaları da yeni bir şey değil, asırlardan buyana devam eden âdetleri!

Geçen hafta yaşadıklarımızı düşünün: Bakanların referandum öncesinde Avrupa'daki gurbetçilerimizle biraraya gelebilmeleri için yaptıkları hazırlıklar mesele oldu, toplantılar binbir bahane ile iptal edildi, "Gelirdin, gelemezdin" tartışmaları yaşandı, daha başka Avrupa ülkeleri ile de karşı karşıya geldik ve işler Hollanda'da çığından çıktı!

Bütün bunların sebebi ise iddia ettikleri gibi öyle demokrasi, güvenlik, içişleri derdi vesaire değil, bize karşı tarihten gelen, asırlar öncesine dayanan antipatidir!

Refaha, rahat ve sıkıntısız bir hayat tarzına kavuşmanın yolunun "Avrupalılaşmak" maksadıyla yeni kimliklere bürünmekten ibaret olduğunu zannedip kendi kendimize istediğimiz kadar bu yolda ilerlediğimize yahut çoktaaan Avrupalı olduğumuza inanalım; "Bakın, tamamen değiştik; artık biz de sizler gibiyiz" diye konuşup etrafı güldürelim, öyle olabilmek için bitmek tükenmek bilmeyen çabalar gösterelim ama ne çare, olmuyoruz ve olamayız! Uğraşalım, didinelim, edelim, âdetlerimizden, yaşayışımızdan, huylarımızdan vazgeçelim, hattâ inançlarımızdan bile verebildiğimiz kadar taviz verelim, boşuna! "Tamam, artık bizler gibisin ve bizdensin" demeleri, yüzlerce senelik antipatiyi unutmaları mümkün değildir!

BERLİN'DEKİ DANSLARI HATIRLAYIN

Dolayısı ile, Rotterdam'da geçen gece yaşananların temelinde Hollanda'da önümüzdeki hafta yapılacak seçimlerden kaynaklanan bir siyasi manevra falan değil, işte bu hoşlanmazlık, yani Türkiye'nin ve Türkler'in bambaşka bir âlemin

Türkiye'nin ve Türkler'in bambaşka bir âlemin mensupları gibi görülmesi vardır!

Alman Federal Meclisi'nin geçen senenin Haziran'ında 1915 olaylarını "soykırım" diye niteleyen metni kabulünden hemen sonra Berlin'de, Meclis binasının önünde yapılan kutlamaları hatırlar mısınız?

Ermeniler kırmızı, mavi ve turuncu bayraklarını açıp sloganlar ve şarkılar refakatinde sevinçten raksederlerken sol üst köşesinde haçın bulunduğu mavi-beyaz bayrakları ile Yunanlılar da koşa koşa gelmişler ve onlar da dansetmeye başlamışlardı! **Apostol ile Helen, Agop ile Takuhi**'yi bu mutlu günlerinde yalnız bırakmamış ve "**Kâfirler tek millettir**" sözünü doğrulamışlardı...

Rotterdam'da önceki gece olanlar da, işte aynen budur!

GÜÇLÜ GÜNLERDEN UTANMAK

Ama, "Avrupalı" olabilmek uğruna değişmemizin şart olduğuna hâlâ inananlarımız mevcut ve böyle düşünenler Hollada'da bütün o rezaletler yaşandığı saatlerde TV'lerde tuhaf ve alâkasız sözler etmekle meşguldüler...

"**Bizi, 300 yıl önceki Türkiye'ye göre değerlendiriyorlar. Bugünün Türkiye'sini görmüyor, görmek istemiyor, üç asır öncesinin Türkiyesi olduğumuzu zannediyorlar. Biz artık başka bir ülkeyiz**" diyorlar, Avrupa'da "**Türk**" dendiğinde hâlâ "**fesli adamların**" hatırlandığını söyleyip yakınıyorlardı.

Mantığa bakın! Sanki bundan üç asır öncenin Türkiyesi berbat, perişan, insanlık dışı hadiselerin yaşandığı bir cehennem gibi idi; o vaziyetten kurtulabilmek için elimizden geleni yapmış, değişmiş ama Avrupa'yı bir türlü ikna edememiştik!

Hâlâ bu mantığın esiri olup böyle konuşanlara Türkiye'nin üç-dört asır öncesinin en güçlü memleketlerinden biri olduğunu, hattâ şimdi ellerinden gelen terbiyesizliği yapmaktan çekinmeyen Hollandalılar'ın bile İspanyol esaretinden kurtulabilmek için İstanbul'a heyet gönderip el-etek öptüklerini ve bugünkü nefretlerinin gerisinde de üç asır önceki bu güçlü hatıranın getirdiği ezikliğin bulunduğunu nasıl anlatabilirsiniz ki?

Ve, o mâlûm "**fes**" meselesi...

Senin dedelerinin, büyük dedelerinin, hepsinin günlük serpuşu fes idi ve başlarında şimdi utandığın o fes vardı evlâdım... Dolayısı ile bugün tuhaf gelen ama o devrin âdeti ve modası olan festen utanıp "**Biz fesi çoktan attık**" diye kendi kendimize böbürlenmek, "**Dedelerimiz maskara gibi giyinirler, kafalarına da hokkabaz başlığını andıran püsküllü, kırmızı bir külâh geçirirlerdi**" demektir!

Figure 5: Habertürk, Murat Bardakçi, 13 March 2017

Murat Bardakçi's column titled "Giaour is just being giaour!" that was published on March 13, 2017 in the newspaper *Habertürk* is an example to articles claiming that Western states are enemies of Turkey considering the diplomatic crises. The article opens with these remarks: "You may think that the title is a bit harsh, but unfortunately the kernel of this matter is this: Giaour is just being giaour! And it is not even something new; this is their centuries-old tradition!" Referring to diplomatic crises with Germany and the Netherlands, Bardakçi claims that these are not about "democracy, security, domestic issues", but related to "historical, centuries-old antipathy" towards Turkey. Reminding the celebrations in front of the German parliament after Armenian Genocide bill was passed on July 2016, he writes: "While Armenians were dancing with joy carrying their red, blue and orange flags

and chanting, Greeks came with great eagerness with their blue-white flags with a cross on left corner and started to dance as well! Apostol and Helen joined Agop and Takuhi in this happy day and confirmed the saying 'Infidels constitutes a single nation'." Bardakçı doesn't point to a religious identity while writing about Germany and the Netherlands. However, he uses the word 'giaour' in his statements targeting Armenians and Greeks and highlights Christian identity of the states and nations in question. Thus, the author creates the impression that the enmity is caused by the fact that these states are not Muslim.

Akın AYDIN

**Batı'nın tavrında
şaşılacak
bir şey var mı?**

KURŞUN KALEM aakin.aydin@hotmail.com

Bağımsız olan bir devlet, bir başka devlet ile ters düştü diyelim. Tabii 'ters düşmek' tabiri çok geniş bir alanı kapsıyor. Temel insan hakları, devletlerarası ilişkiler, din ve vicdan özgürlüğü, tarihi gerçekler vs. gibi. Oldu ya! Böyle bir fiil, söz, itham veya duruş karşı taraftan gerçekleşti. Siz de devletsiniz. Ne yaparsınız?

Ben olsam baktım müzakere yoluyla bu iş olmuyor, lafı bırakır ve hemen, anında siyasi, sosyal, hukuki yaptırımları devreye sokarım.

Nasıl yani? Mesela! BM, AP, AİHM gibi örgütleri devreye koymaya çalışırsın. Baktın ki, bu örgütler işi ağırdan alıyor, muhatabın ise gittikçe çirkinleşiyor. Öyleyse hemen siyasi ve ekonomik yaptırımları devreye koyarsın. Karşıdaki devlet hiçbirini kabul etmedi ve senin itibarını, siyasi, sosyal, ekonomik çıkarlarını tehdiye devam ediyor. En güçlü seçeneğin elindedir. Ordu-Asker.

Nasıl olduysa! Devlet olarak öyle bir noktaya geldik ki, sadece komşularımızla değil küresel bağlamda birçok devlet ile karşı karşıyayız.

Dün İsrail, ABD, Rusya, İran, Irak, Yemen, Mısır, Libya, Tunus, Fas derken yelpaze açıldıkça açıldı. (Bu ülkeler ile bugün dost olmuş filan değiliz. Sadece ateş korlandı. Her an yeniden patlayabilir)

Bugünlerde Rum Kesimi, Yunanistan, Ermenistan derken Almanya, Hollanda, İsveç,

Danimarka bu yelpazeye eklendi.

Bir vatandaş olarak düşünüyorum (!) bu devletler ve özellikle gündemde olan Hollanda hem ülkemizi, hem de vatandaşlarımızı hedef alıyor. Öyle mi?

Öyleyse ve haklı olduğumuza inanıyorsak hemen siyasi ve hukuki yaptırımları ortaya sürelim. BM'ye, AP'ye, AİHM'ye müracaatımızı yapalım. Elçimizi çekelim. Elçilerini yollayalım.

Ha olmadı. Hollanda geri adım atmadı. Rusya'nın bize yaptığını yapalım. 24 saatte bütün ekonomik ilişkilerimizi donduralım. Hollanda ile bütün alış-verişimizi donduralım.

Biz büyük devletiz. Ekonomimiz iyi. İstikrar devam ediyor. Küresel güce sahibiz. Öyle değil mi? Her gün televizyonlardan bu haberleri izlemiyor musunuz?

Artı atalarımızla her daim övünen bir millet ve idarecilere sahibiz. Ne demişti atalarımız, "Ayinesi iştir kişinin. Lafa bakılmaz."

Öyleyse lafı bırakalım, işe başlayalım. İşe başladık ama akıllanmadılar. Bak! O zaman da atalarımız demişti ki, "Nasihahat ile uslanmayı etmeli tekdir. Tekdir ile uslanmanın hakkı kötüktür."

Buyurun! Meydan sizin.

Diğer yandan Avrupa'nın bu tavrına şaşımaya gerek var mı? Batı hep aynı Batı değil mi? Her daim İslam-Müslüman düşmanı değil mi Batı?

1071'den bu tarafa siyasetçisi, sanatçısı, papası, papazı, piskoposuyla hep bir ağızdan Türkleri yok etmeye ant içen, Türkleri barbar, katil olarak tariflendiren Batı değil miydi?

Aynı sözleri bugün duymak, aynı şiddet, katliam ve hakaretlere bugün de maruz kalmak "Türküme" diyebilenleri şaşırtmaması lazım.

Çünkü gâvur, gâvurluğunu yapıyor. Mesele senin ne yaptığındır!

Figure 6: Yeni Mesaj, Akın Aydın, 15 March 2017

Akın Aydın, in his column titled "Is there anything surprising in the attitude of the West" that was published in *Yeni Mesaj* on March 15, 2017, writes: "Nowadays, Germany, the Netherlands, Sweden and Denmark aligned themselves with Greek Cypriot, Greece and Armenia." With this statement, he claims that Turkey is faced with many states in global context and suggests some sanctions against them. At the end of the column, Aydın writes: "On the other hand, should we feel surprised by this attitude of Europe? Is not the West always the same? Aren't they eternal enemies of Islam-Muslims?" With these remarks, he portrays Western states as nemesis of Turkey. Then, he asks: "Wasn't the West and all of its politicians, artists, Pope, priests and bishops the ones who made a vow to destroy Turks and call Turks barbaric and murderer since 1071?" In this way, he claims that not only politicians and public figures but also Christian men of the cloth are part of this enmity. He

ends the column with this remark: "Because giaour is acting like giaour. The question is what you are doing!"

Even if Aydın uses the word 'giaour' to mean 'cruel, merciless,' he associates these meanings with non-Muslims by making references to Christianity. In this way, as we have seen in previous examples, the perception of enmity is constructed on the basis of non-Muslim identity of Western states. Like in Bardakçı's article, while the emphasis on being non-Muslim is felt implicitly, social memory containing the enmity from the past is revealed in this article discussing political and diplomatic crises between countries. Thus, it is seen that contemporary context of the word 'giaour' cannot be thought independently of its old context referring to historical and eternal enmity.

Furthermore, in many articles in this category, Western states targeted with the word 'giaour' are portrayed as enemies on the basis of Christian and Jewish identities by referring to verses from Quran. The word 'giaour', which have the meanings of 'non-Muslim' and 'merciless, cruel' in social memory in an intertwined fashion, reinforces the idea that a merciless and cruel person cannot be a Muslim with the help of verses from Quran in its contemporary context. In this way, the body meanings of the word are used once again, reinforcing the connotations revealing enmity and hatred in reader's mind.

Gâvurdan dost olmuyor işte

ÖYLE görünüyor ki, önümüzdeki evet-hayır referandumu batılı emperyalistleri bizden daha çok ilgilendiriyor. Hollanda, Almanya, İsviçre vb. nice ülkeler, bizim dâhildeki muhaliflerden daha şiddetli muhalefet yapmaktadırlar. Özellikle son günlerde Hollanda ve Almanya'nın tavrını anlamak na mümkün.

Yarım asırdan fazladır Avrupa birliğiyle yatar kalkarız. Bizden çok çok daha geride olan nice kıytırık devletler birliğe kabul edilirken, biz hala bekletiyoruz. Kur'an ve Sünnetin öğretilerine az çok vakıf olan her akılselim Müslüman, bu işin boş bir hülya olduğunu biliyor ve haykırıyordu. Ancak ne yazık ki gelişen olaylar ve şartlar bizi bu zalimlerin kapısında, el pençe divan durmaya bizi zorladı. Tabi bunda batıya endeksli kafalarında etkisi büyüktü...

Hâlbuki kâinatın sahibi olan Allah (cc) ta 1450 yıl öteden, bu kâfirlere karşı defalarca bizi uyarıyordu. Kur'an, Haçlı Siyonist ittifakıyla, İslam ümmetinin ittifakının mümkün olmadığını, defalarca ihtar etmişti. İşte birkaç örnek:

"Ey inananlar! Sakın Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğruya iletmez." (Maide 5/51)

"Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hıristiyanlar asla senden razı olmazlar. (Bakara 2/120)

"Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarmanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar." (Ali İmran 3/100)

"Mü'minler, mü'minleri bırakıp inkârcıları dost edinmesin. Kim böyle yaparsa Allah ile bir ilişkisi kalmaz. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikeden) korunmanız başkadır. Allah, asıl sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında

disine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarılmaktadır. Çünkü dönüş Allah'adır." (Ali İmran 3/28)

Resulullah (sav)'ın sadece şu hadisi şerifi de düşmandan gelebilecek tehlikenin büyüklüğüne net olarak işaret etmektedir: "Diğer milletler, tıpkı yırtıcı hayvanların yemleri üzerine üşüşmeleri gibi sizin üzerinize üşüşecekler." soruldu: "Ya Rasûlullah, o gün sayımız çok az olacağı için mi?" Efendimiz (sav): "Hayır" der. "Bilakis, o gün sayınız çok olacak. Fakat akıntıya kapılan çer-çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinde sizin heybetinizi çıkaracak, sizin kalbinize de "vehen" verecek." Yine soruldu: "Vehen nedir ya Rasûlullah?.." Buyurdu ki: "Dünya sevgisi ve ölüm korkusudur." (Ebû Dâvûd, melâhim 5; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 2/359; 5/278.)

Bir asırdan fazladır İslam ümmetine tüm bu cürümleri reva gören batılilar, Siyonistler, evangelistler, neo conlar, masonlar, kısaca bil cümle kâfirler, tarih boyu yaptıkları kahpelikleri, son bir asırda binlerce kat katlayarak devam ettiriyorlar. Silahlar, teknoloji vs. araç gereçlerin güçlenmesi oranında zulüm de artıyor. Çünkü kâfirler, gücü zorbalık ve insanlık dışı muameleler için kullanmayı iftiharla yapıyorlar. Hâlbuki güç ümmetin elindeyken, gücü huzur, güven ve adalet için kullanıyordu. Kaldı ki sadece kendi tebaası değil tüm dünya insanlığı için...

BM, NATO, AHİM, AB, AP, G20, 5'li çete vd. uluslararası kuruluşlar, çifte standartlarını, ikiyüzlülüklerini, (aslında çok yüzlülük mü, bukalemun luk mu? demeli...) riyakârlıklarını vs. daha ne zamana kadar devam edecekler. Bunlara kim ne zaman dur diyecek...

Ancak şunu da unutmayalım düşman düşmanlığını yapacaktır elbette. "aydan post, gâvurdan dost olmaz." Sözü boşuna değil... Bunlara "neden bunca zulmü yapıyorsunuz?" demek, akrebe neden sokuyorsun?" demek gibi bir şey... Sokmak akrebin, yılanın tabiatıdır... Parçalamak, öldürmek vahşi hayvanların yaratılışı gereğidir. Bunlar, Kur'an'ın ifadesiyle hayvanda da daha alçaktırlar...

Ancak şunun altını kalın çizgilerle çizerek tekrar tekrar beyan etmeliyiz ki, İslam ümmetinin bu karanlık tablosunun sebebi; kendisinin zayıf ve güçsüzlüğü, düşmanın da güçlü olmasından değildir. Asıl sebep binbir tefrika sebebiyle, İslam ümmetinin gücünün dağılık olmasındandır. Tabi beraberinde şunu da tekrar edelim.

Yazının devamı "milatgazetesi.com"da.

Figure 7: Milat, Muhammed Özkılınç, 13 March 2017

A striking example to such articles is Muhammed Özkılınç's column titled "See, you cannot make friends with the gıaour", which was published in *Milat* on March 13, 2017. In this article, the attitude of Western countries like the Netherlands and Germany before the referendum is criticized. Özkılınç writes: "However, Allah, owner of the universe, warned us against these infidels 1450 years ago. Quran repeatedly stated that an alliance between Crusade Zionist alliance and Islam ummah is not possible." Then he features the following verses: "O you who believe! Do not take the Jews and the Christians as allies; some of them are allies of one another. Whoever of you allies himself with them

is one of them. Allah does not guide the wrongdoing people” (Maide 5/51) and “The Jews and the Christians will not approve of you, unless you follow their creed” (Bakara 2/120). Thus, the reader first understands that ‘giaour’ referred in the title is Western states like Germany and the Netherlands and then understands that the reason why they are ‘giaour’ is the fact that they are Jewish and Christian.

At the end of the column, he writes: “But we should keep in mind that enemies will act like enemies. The saying ‘you cannot make fur out of bear and you cannot make a giaour your friend’ is not said in vain. Asking ‘why do you inflict so much cruelty?’ to them is like asking a scorpion why it stings. Stinging is in the nature of the scorpion... Savaging and killing are in the nature of wild animals. As Quran says, they are even below the animals.” With these remarks, the author equates the Western states that he declared ‘giaour’ throughout the column with animals which he regards hierarchically inferior to humans. In this way, Western countries are dehumanized as nemesis; while this discourse is generated, connotations of the word ‘giaour’ reinforce the perception of enmity.

1.3. Discussion of *giaour* as an insult: The example of “Giaour Izmir”

The expression ‘giaour Izmir’, which is used in daily discourse and media as an insult against people of Izmir who are thought to be crossing the acceptable boundaries of ‘Muslim Turk’ norm, involves the perception that non-Muslims are enemies and traitors. Criticisms against the expression ‘giaour Izmir’ reconstruct the taunting meaning of the discourse instead of criticizing this established and discriminatory perception. In other words, the expression ‘giaour Izmir’ is criticized not because the word ‘giaour’ is a discourse marginalizing non-Muslims, but because people of Izmir, who are a part of ‘Muslim Turkey,’ are made ‘foreign’ and associated with non-Muslims through this expression. Thus, the perception of historical and eternal enmity that this expression attributes to non-Muslim identities is accepted by the ones criticizing this discourse and reconstructed it with a discriminatory reflex.

After the bombing attack took place in Istanbul on December 10, 2016, a social media user named E.Ş. wrote “Why is there no explosion in Izmir?”, “Is it because giaours are living peacefully with giaours?” and was severely criticized in social media. In print media, the criminal complaint against E.Ş. is covered on December 17 in many newspapers with these titles: “The statement ‘Why is there no explosion in Izmir?’ goes on trial” (*Birgün*), “The Bar Association takes the insult to the court” (*Evrinsel*), “Investigation against the tweet ‘Why is there no explosion in Izmir?’” (*Milliyet*), “Criminal complaint against the shameful message” (*Posta*), “Criminal complaint against the tweet ‘Why is there no explosion in Izmir?’” (*Sözcü*), “Criminal complaint against the Izmir tweet” (*Vatan*).

İzmir'e hakaret sözü yargıya taşındı

İzmir Barosu, 10 Aralık'ta İstanbul'daki patlama sonrası sosyal medya üzerinden "Neden İzmir'de patlama olmuyor", "Yoksa gavur gavura rahat rahat yaşıyorlar mı?" şeklinde paylaşımlarda bulunan kadın hakkında suç duyurusunda bulundu

İstanbul Beşiktaş'ta, terör örgütünün bombalı saldırısı sonucu 37'si polis 44 kişinin şehit olduğu olay sonrası sosyal medyadan E.Ş. isimli kadın "Neden İzmir'de patlama olmuyor" şeklinde paylaşımda bulunmuştu. Bu paylaşım ile ilgili İzmir Barosu suç duyurusunda bulundu.

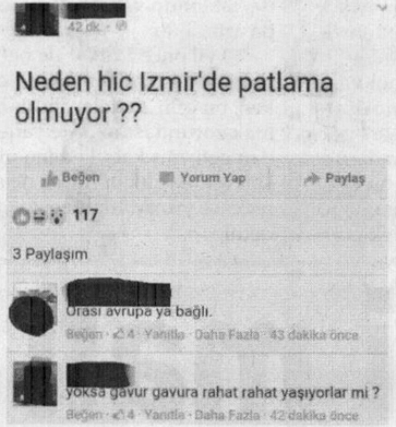
İzmir Barosu'nun suç duyurusu dilekçesinde, "Türkiye Beşiktaş'ta gerçekleşen terör saldırısında şehitlerini henüz uğurlarken, birlik ve beraberlik içerisinde yaraların sarılması gereken şu günlerde, E.Ş. adında bir sosyal medya kullanıcısı açıkça halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmekte, aşağılamakta ve nefret suçu işlemektedir" denilerek, adı geçenini yaptığı paylaşımın TCK'nın 216. maddesinde ifade edilen "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama" suçunun unsurlarını oluşturduğu ifade edildi.

Şüphelinin ifadelerinin açıkça şiddet içerdiği belirtilen dilekçede, "Düşünce özgürlüğünün demokratik

toplumlardaki mutlak sınırı ise 'şiddet' tir. Bu ifadeler aynı zamanda kamu barışı açısından açık ve yakın bir tehlike oluşturmakta, şiddete doğrudan hedef gösterme amacı ve sonucu taşımaktadır" denilerek şüpheli hakkında soruşturma yürütülerek kamu davası açılması talep edildi.

'İzmirliiler adına şikayetçi olduk'

İzmir Barosu Başkanı Av. Aydın Özcan konuya ilişkin yaptığı açıklamada, "İzmir'e ve İzmirliilere yapılan bu hakareti içimize sindirmemiz mümkün değildir. Kurtuluş Savaşı'nın ilk kurşununun atıldığı, Mustafa Kemal Atatürk'ün 'bütün cihan işitsin ki efendiler, artık İzmir hiçbir kirli ayağın üzerine basamayacağı kutsal bir topraktır!' diyerek onurlandırdığı güzel İzmir'in halkı, vatanın her karış toprağında yaşanan acıları yüreğinde hissetmektedir. Anadolu'da patlayan her bomba, katledilen her insanımız

için ayrımsız acı duyan bir kentin insanlarına yönelik ayrımcılık kokan bu paylaşımı bizi derinden yaralamıştır ve Avukatlık Kanunu'nun barolara yüklediği "...hukukun üstünlüğünü, insan haklarını savunmak ve korumak" hükmü gereğince İzmirliiler adına şikayetçi olma gerekliliğimiz doğmuştur" dedi. İHA

Figure 8: Yeni Mesaj, 17 December 2016

Istanbul Bar Association Chair Aydın Özcan made a statement: "We cannot accept this insult against Izmir and people of Izmir. The people of beautiful Izmir, where the first bullet was fired and which Mustafa Kemal Atatürk honored by saying 'The entire world should know that Izmir is now a holy land on which filthy ones cannot set a foot!' feel all the suffering across the country in their hearts. This discriminatory statement against the people of a city that feels the pain of each explosion in Anatolia and every person killed without making a distinction hurt us deeply."

In his statement, Özcan uses a nationalism narration informed by official history in order to emphasize people of Izmir are 'patriotic' and 'compassionate'; he positions people of Izmir in opposition to intertwined meanings of the word 'giaour' that labels non-Muslim identities as 'merciless' and 'enemy'. Thus, the dichotomy between Muslims and non-Muslims on the basis of 'national' feelings, compassion, conscience and patriotism is regenerated; and this dichotomy represents non-Muslims as morally deficient.

**Yılmaz
ÖZDİL**

yozdil@sozcu.com.tr

Gavur İzmir'e irfan geleneği öyle mi?

Akp'nin diyanet işleri başkanı görmez efendi ne diyordu?
"İzmir'in farklı bir dindarlığı var, bu dindarlığın irfan geleneğine ihtiyacı var, öyle olduğu için irfan geleneğinden geçmiş birinin İzmir'e müftü olarak atanması tesadüf değil" diyordu.

★

Netice kardeşim?

★

İzmir müftüsü, tüm müftülük personeline, Tayyip Erdoğan'ın bugünkü mitingine katılma zorunluluğu getirdi. Tüm personelin zorunlu tutulması yetmedi... "Eşinizi ve cemaatinizi de getirin" denildi. "Kaç kişiyle katılacağımızı ivedilikle bildirin" denildi.

★

Bu muydu irfan geleneği?

★

Muhterem İzmirliiler...
Allah, fikri hür vicdanı hür irfanı hür İzmirimizi bunların irfanından korusun.

Aminnn!

Gavur İzmir denilen kavram bizim için hakaret değil, iltifattır, gavur İzmir kadar müslüman olsunlar yeter.

Aminnn!

Allah bu memlekete politikayı camiye sokmayan, dini siyasete alet etmeyen din adamları nasip etsin.

Aminnn!

Bu coğrafyada Allah ile kul'un arasına giremedikleri her şehir, aslında biraz İzmir'dir. Kerameti kendinden menkul ruhbanların, İzmir'de Allah ile kul'un arasına girmesine müsaade etme yarabbim.

Aminnn!

★

Bu mübarek memleket, kuvayi milliyeci müftü Börekçizade'nin kefen parasıyla kuruldu. Bu memlekette bugün, hırsız imam sandıktan oy çalıyorsa, kutsal kitabımız miting meydanlarında adeta parti broşürü gibi kullanılıyorsa, kandil mahyalarında milletvekili reklamı yapılıyorsa, camilerimiz seçim bürosu haline getirilmişse... Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk diyanet işleri başkanı Börekçizade'nin makamında oturan görmezgillere, akıl fikir, şuur nasip eyle yarabbim.

Aminnn!

★

Mustafa Kemal'in ilk ikametgah adresi, Atatürk Cumhuriyeti'nin kalesi, milli mücadelenin simgesi, dağlarında çiçekler açan şehrimizi gavur ilan ederler.

Milletvekillerimizi hapsederler.
Başkanımıza 400 sene isterler.
Ulaşamadıkları ciğere murdar derler.
Durmak yok, anca giderler.

Aminnn!

Figure 9: Sözcü, Yılmaz Özdil, 9 April 2017

Like in the statement by Bar Association, other articles discussing this issue regarded this tweet only as an insult against the people of İzmir. For instance, Yılmaz Özdil, in this column published in *Sözcü* on April 9, 2017, criticized the expression 'giaour İzmir' by saying, "The expression giaour İzmir is not an insult, but a compliment for us. They should be as Muslim as giaour İzmir." Özdil criticizes this expression because it is used for the people of İzmir; he does not say anything about the general usage of this word which regarded as an insult.

2. Giaour as a political propaganda tool

On March 2017, before the constitutional referendum in Turkey, diplomatic crises erupted after Germany and the Netherlands declared that they won't allow carrying out campaigns for referendum in their countries. Statements by representatives of German, Dutch and Turkish governments occupied the political agenda for almost a month. During this period, where old discourses of enmity reappeared, controversial remarks of politicians were frequently covered by media and repeated especially by columnists.

Also, dispute between Turkey and Greece over the extradition of soldiers who found asylum in Greece after the coup attempt on July 15 and President Erdoğan's comments on what he went through during the coup attempt were also items on print media's agenda.

Figure 10: Sabah, 4 March 2017

Kılıçdaroğlu'na darbelerle 12 dakika ne konuştuklarını soran Erdoğan, 15 Temmuz gecesi yatla Yunan adalarına götürülme teklifine verdiği cevabı da açıkladı: Vatanimde ölürüm, gavur topraklarında esir olmam

Gavur toprağında ESİR OLMAM

CUMHURBAŞKANI Erdoğan, atv-aHaber ortak canlı yayınında gençlerin sorularını yanıtladı:

■ **NİYE KAÇTIN GİTTİN:** Yanınıza arkadaşlar geldi dediler ki, 11,5 gibi Kılıçdaroğlu VIP'den geldi ve bir yere gitti. Tabii biz bunları sonra öğreniyoruz. Şimdi çok daha enteresan görüntüler çıktı. O esnada meğrese tankların önüne gelen o ışıldaklı araçla darbelerle orada konuşuyorlar, görüşme yapıyorlar ve darbelerle ne konuştunuz, ne görüştünüz? 12 dakika telefon görüşmesi var, ne görüştün? 'Darbe olursa ilk defa tankların üzerine ben çıkarım' dedi bana. E peki bu ne perhiz, ne lahana turşusu. Niye kaçıp gittin? Hadi gelseydin ya orada bak on binlerce insan var. Sen de onların arasına karışaydın. Dedim ya yalan bunda diz boyu.

■ **ESİR HAYATI YAŞAYAMAM:** Otel sahibi arkadaşımız, 'Benim hızlı bir

yatım var. Buradan sizi yakın adalara götürebilirim.' gibi bana bir teklif de yaptı. Dedim ki 'Serkan, bak' dedim; 'benim vatan topraklarında ölmem varken, ben gidip gavur topraklarında, orada esir hayatı yaşayamam.'

■ **18 MADDEYİ İNANIN BİLMİYOR:** Başbakanımız ile Sayın Bahçeli'nin mutabakatı, görevlendirdikleri arkadaşların yaptıkları güzel bir çalışma neticesinde bu 18 madde ile iş bağlandı ve 18 madde ile gönül arzu ederdi ki burada CHP de olsun ama olmadı. 18 madde ile şimdi milletin karşısına çıktık ve milletin karşısında bu anlatılıyor mu? Maalesef, anlatılmıyor. Zira bakıyorum ki ana muhalefetin başındaki zat bir defa 18 maddeyi okumamış, inanın bilmiyor. Öyle yanlış şeyler anlatıyor ki.

■ **BATT'IYI KUDURTAN BU:** Eskiden köpeklerin çektiği kızaklar üzerinde hastalar getiriliyordu. Şimdi biz paletli ambulanslarla dağlara tırmanıyoruz kar kaşa, hatta şimdi bizim helikopter ambulanslarımız var, jet ambulanslarımız var. Buralara böyle durup dururken gelmedik. Bunlar modern bir ülkenin hamdolsun yakalamış olduğu bir hedeftir. Türkiye şu anda bu hedefi yakalamıştır. Batıyı zaten kaskandıran, Batıyı sinirlendiren, kusura bakmayın kudurtan bu.

■ **BU İŞİN TEK ADAMLIKLA ALAKASI YOK:** Bu süreçte Cumhurbaşkanı-Başbakan ikilemi ortadan kalkıyor. Sadece Cumhurbaşkanı olacak. Ama Cumhurbaşkanı'nın altında da bir, iki bilemedin üç kendisine başkan yardımcısı olacak ve bu başkan yardımcısıyla yürüyecek. Yasama kendi görevini yapacak, yürütme olarak başkan daha güçlü olarak kendi görevini yapacak, yargı da görevini yapacak. Tek adamlık söz konusu değil. Bu düzenlemeyle yürütme güçlendiriliyor. Bu işin asla tek adamlıkla alakası yok.

Figure 11: Takvim, 4 March 2017

President Erdoğan's statement "I rather die in my country than to live in captivity in the lands of the giaour" are used in titles in some newspaper without quotation marks and with large fonts in an affirming way. As can be seen in this statement, the *giaour* discourse, which is loaded with intertwined meanings like 'non-Muslim', 'enemy', 'traitor' and 'cruel' in social memory, became a propaganda tool during pre-referendum period.

While already loaded *giaour* discourse was used as a political tool, it is seen that non-Muslim identities were not targeted directly or indirectly and politicians used the word to mean 'cruel', 'merciless' in their criticisms against Western states. However, it can be said that this situation reinforced the meaning of the word that is used to marginalize non-Muslims. When this word is used for Western states, its historical background and connotations in social memory are also evoked. Thus, the word 'giaour' becomes more functional and its area of use is broadened without completely separating it from its context in daily life.

'AVRUPA' bir zihniyettir. Kilisenin bin yıllık engizisyonuna, skolastik düşünceye tepkidir. "Avrupa Birliği" fikri, Fransız aydınlanma-sıyla birlikte kilisenin yerine pozitifizmi, dinin yerine aklı koyan seküler düşünce-ncenin ütopyasıdır.

Bin yıl, Batılı insanın kafasını hurafelerle dolduran, Hıristiyanlığı içini boşaltan, cen- netten arsa satan, kadınları, yaşlıları, engelli insanları "ucube", "içine şeytan kaçmış" diye diri diri yakan Kiliseyi hayattan tama- men kovmanın adıdır sekülarizasyon!

Batı, "laikliği" de bizim anladığımız manada "Din ile devletin ayrışması" olarak okumaz. Dini, hayatın dışında tutmanın tanımı olarak görür.

★ ★ ★

Fakat bu 'seküler-laik' AB liderleri geçen hafta Vatikan'a giderek AB'nin 60. Yılında Papa'nın karşısında el pençe divan durdular. Lafın gelişi değil gerçekten 'el-pençe!'

Çünkü Avrupa Birliği dağılmak üzere. Hızla çöküşe sürükleniyor. "Evrensel kri- terler" diye dünyaya sattıkları tüm değerleri kendileri çığnıyor. 'Kurtar bizi Papa' diyorlar ama nafille...

Bir 'mülteci' çocuk bile AB'nin insani değerlere gerçek bakışını ortaya çıkarıyor. Mülteciler yatmasın diye Paris'te köprü altlarına kayalar döşüyorlar.

Avrupa'nın göbeğinde Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kafasına silah dayanmış remi

'Gâvur'a vurur gibi!'

YORUMLU-YORUM

gayberia@yahoo.com

Ahmet Zeki
GAYBERİ

olan ve üzerinde "Erdoğan'ı öldürün" yazılı pankarta ses çıkarmıyorlar. (Aynısının Tür- kiye'de yaşandığını düşünün. Mesela Mer- kel'in kafasına silah dayalı bir pankart açıl- saydı Avrupa ne derdi?)

★ ★ ★

Avrupa hızla çürümeye başladığını gördüğü için Papa'sının yanına koştu. Çünkü yaşadıkları bu ağır medeniyet krizini, insani çöküşü din sosuna bula- madan insanlara umut dağıtamayacak- larını gördüler.

Liderlere bakıyorsunuz içinde Sosyalist, ateist, agnostik, deist, anarşist, yeşil- kızıllı kâfi miktarda var. İnanıklarından değil AB'nin çöküşünü frenleyemedikle-

rinde "Papa bize taziyet ver" diye in- liyorlar adeta.

Çünkü Avrupa'nın "düşen mas- kesi"nin altında yatan gerçekler çok daha acıktı:

■ Irkçılık, yabancı ve İslam düş- manlığı tüm birlik ülkelerinde yükselişte.

■ Seçmenlerin çoğu, Haçlı seferleri düzenledikleri günleri, Nazi dönemlerini 'özlemle-hasetle' anıyor.

■ AB'nin 'Üst aklı', İngiltere bile 'Brexit'le birlikten ayrıldı.

■ Mülteci akını bir türlü durdu- ramıyorlar. Sokaktaki her mülteci Avrupa insanının her geçen gün daha fazla kimyasını bozuyor.

■ Sykes-Picot düzeni olarak Ortado- ğu'da kurdukları sistem çatırıyor.

■ Birliğe aldıkları üye ülkeler yaşlılıktan 'ölmek' üzere. Dinamizm sıfır.

■ Sömürgeleştirdikleri ülkelerden gelen 'sıcak ve kanlı para' tükendi.

■ Maddi rahat standardını sabitlemeyi beceremiyorlar.

■ Yeni sömürgeleştirilecek mekanlara hemen ABD ve Rusya damlıyor. Orneğin Suriye'de, Irak'ta, Afrika'da yoklar.

■ Yunanistan başta olmak üzere üye ül-

kelerin çoğu sıfır tüketmiş, ekonomik olarak batık vaziyette. Almanya yüz milyarlarca Euro'yu daha ne kadar bu ülkelere verebilir?

★ ★ ★

Avrupalı liderlerin farkında olduğu tüm bu 'karamsarlık' tablosuna bir de Türkiye'nin 100 yıl sonra giriştiği "bağımsızlık" müca- delesini ekleyin.

Üstüne üstlük, Türkiye Batı yörengesinden çıkmak üzere. 'Eksen kayması'ndan bahsetmiyorum. Bu da bir algısal çarpıtma. Eksenin kayan, şanzımanı dağılan, rotası şaşan Avrupa çünkü.

Bizim sözde liberaller ve FETÖ'cüler yıllarca ne diyor? "AB'ye girerek darbeler dönemi biter" diyor.

15 Temmuz'un ardından FETÖ'nün AB'leriyle birlikte bizzat darbeye kalkıştığını gördük. AB ülkelerinin tüm darbecileri ku- caklayıp samaladığını gördük. Darbe ba- şanlı olamayınca da FETÖ'cü hainlerin tüm AB'ileri zıvanadan çıkı. Mesele bu.

Artık onların her emrine "Buyurun" diye koşan bir Türkiye yok ve 16 Ni- san'dan sonra da yıllardır kurdukları bu "hiyerarşinin" tamamen son bula- cağını iyi biliyorlar.

Bir gurbetçimiz internette yurtdışında "Evet" mührünü kullanırken fotoğrafını paylaşmış ve altına şöyle yazmış; "Gâvura vurur gibi vurduğumuz 'Evet' mührünü..."

Dolayısıyla ne yapıyoruz? 'Gâvur'a vurur gibi vuruyoruz 'Evet' mührünü...

Figure 12: Milat, Ahmet Zeki Gayberi, 31 March 2017

An example to this is AKP MPs Hüseyin Çakmak's expression "like hitting the giaour" which he wrote on social media. In a short time, this expression became widely used in referendum propagandas and it was also used in print media. Ahmet Zeki Gayberi, in his column titled "Like hitting the giaour" that was published in the newspaper *Milat* on March 31, 2017, refers to the photograph taken with the Pope in Vatican on the occasion of 60th anniversary of the EU and claims: "Europe rushed the Pope because it realized that it is decaying rapidly. Because they saw that they cannot sell hope to people without covering these civilization crises, human decay with religion." He also claims that European countries are supporting the ones that attempt a coup. Gayberi ends his column with the following statement: "A gasterbeiter shared a photo of him stamping yes on the ballot and wrote: 'I stamped it like I hit the giaour!' So, what we should do is to stamp 'yes' like we are hitting the giaour..."

While Gayberi is using the expression 'like hitting the giaour' for the EU countries as a political propaganda tool, he doesn't create a context that might directly target non-Muslims in Turkey or he doesn't present Western countries as a threat to Islam. Thus, it can be thought that he uses the word 'giaour' to mean 'merciless, cruel.' However, this discourse used as a tool in construction of ideologies cannot be thought independently of its context and this context cannot be separated from its historical and social background. As already pointed out, the word 'giaour' is a discourse referring to various historical and social relationships and it evokes several connotations regardless of how and why it is used.

Thus, even if the word 'giaour' is used as an adjective in relation to political and diplomatic relations between countries, its usage gives way to reappearance and spread of a word that cannot be separated from its connotations in social memory. As revealed by a finding of this report, usage of this discourse as a propaganda tool during pre-referendum period caused an increase in its usage both in social media and print media and prepared the ground for reappearance of other meanings in unconscious.

3. Criticisms against the *giaour* discourse

During the period analyzed, in articles and columns using a critical discourse concerning the word *giaour*, the usage of this discourse is discussed mainly on the basis of two items on agenda: Numan Kurtulmuş's statement that he made on December 2, 2016 in Kastamonu and polarizing discourses before the constitutional referendum on April 16, 2017.

Ama bu yaptığınız nefret suçuna girer Numan Bey

NUMAN Bey!
Demışsiniz ki:
■ Bizim için bağımsızlık gavvura gavur demektir.
■ Gavur gayrimüslime verilen bir isim değildir bizim lügatimizde.
■ Bizim lügatimizde gavur despota, zalime, emperyaliste verilen bir isimdir.

★
İyi de Numan Bey...
TDK sözlüğünü açtığımızda... Orada "gavur" için en başta şunun yazdığını görürsünüz:

Ahmet HAKAN
ahmethakan@hurriyet.com.tr

"Müslüman olmayan kimse, özellikle Hristiyan, dinsel inancı olmayan kimse..."
★
Ayrıca...
Gayrimüslim vatandaşlarına

yönelik ayrımcılığa son vermek için "gavur" gibi tabirlerin kullanılmasını yasak etmişti o pek sevdiğiniz Osmanlı.
★
Ve yine ayrıca...
Madem "gavur" demek "despot" demek, "zalim" demek... O halde neden siz ve arkadaşlarımız...
Müslüman ve doğulu despot ve zalimler için bir kez olsun...
"Gavur" demediniz ve demiyorsunuz?
★

■ Despota **despot** diyebilirsiniz.
■ Zalime **zalim** diyebilirsiniz.
■ Emperyaliste **emperyalist** diyebilirsiniz.
Ne diye "gavur" diyerek...
Aramızda zaten bir avuç kalmış gayrimüslim azınlığı aşağılamaya, "öteki" olarak bildiklerinizi şeytanlaştırmaya, başka din mensuplarına karşı bu denli vicdansızlaşmaya, ahaliyi böyle populist lügat çarpıtmalarıyla yabancıya karşı kıskırtmaya ve nefret suçu işlemeye...
Kalkışıyorsunuz ki?

Figure 13: *Hürriyet*, Ahmet Hakan, 5 December 2016

Ahmet Hakan, in this column titled "This is hate crime, Mr. Numan" that was published in *Hürriyet* on December 5, 2016, criticizes Numan Kurtulmuş's statement that was discussed for a while and caused reaction in public: "You can call a despot despot. You can call a cruel person cruel. You can call an imperialist imperialist." Thus, he draws attention to an important point which this reports seeks to address. He also writes: "Why do you try to insult a handful of non-Muslim minority among us, to demonize the ones who are regarded as "the other", to become so unconscientious toward people with other beliefs, to provoke people against the foreign and commit hate crimes by distorting populist discourse?" With these remarks, he criticizes the usage of the word 'giaour' because it marginalizes non-Muslims and incites hatred and prejudice against them.

'Gavur' sözcüğünü 'ecadımız' yasaklamıştı

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, "bağımsızlıkçı Yeni Türkiye" projesini anlatırken şaşırtıcı ifadeler kullandı:

"Yeni Türkiye tarihiyle, kültürüyle barıştığında neyi görüyor? (...) 'Türkiye Müslümanlığı' dediğimiz, bugünlere kadar gelmiş olan bu büyük medeniyetin en temel özelliklerinden birisi gavura 'gavur' diyerek gavurun karşısına dikilebilmektir. (...) Çanakkale'de yoksa direnecezdik. Gavur, gayri müslime verilen isim değildir, bizim lügatımızda. Bizim lügatımızda gavur despota, zalime, insanlara karşı zulüm edene, emperyaliste verilen isimdir."

Kurtulmuş, deneyimli bir siyasetçi ve de akademisyendir. Kullandığı sözcüklerin ve ifadelerin ne anlama geldiğini bilmesi gerekir.

Bizim lügatımızda Kurtulmuş'un dediği gibi "insanlara zulüm edene" değil, Müslüman olmayanlara, "ötekileştirilenlere" gavur denir. Osmanlı İmparatorluğu, bu nedenle "gavur" sözcüğünü farklı din ve inançtan yurttaşlarını aşağılamak amacıyla kullandığı için bir fermanla yasaklamıştı (Islahat Fermanı 1856).

Numan Kurtulmuş da bilir ki, Osmanlı hanedanının, yani ceddimizin kadınlarının tamamına yakını,

kadınlarının tamamına yakını, "gavur"dur, yani Müslüman değildir. Bir kısmı sonradan Müslümanlığı kabul etmiş, bir kısmı ömrü boyunca asıl dinine sadık kalarak, "gavur" olarak yaşamış ve öyle ölmüştür.

Sorunu dinle açıklamak

Burada sorun, Batı'nın Türkiye üzerindeki emperyalist siyasetlerini eleştirirken, bunu dini kavramlarla açıklamaya çalışmak, çatışmayı bir dinler çatışması gibi anlamaktır.

Batı ile Türkiye arasındaki sorunları, din üzerinden anlamak ve anlatmak yeterli olmadığı gibi sorunludur. Çünkü Batı ile dünyanın geri kalanı arasındaki sorunlar, birbir boyutu olan karmaşık sorunlardır. Din bunlardan bir tanesidir, hatta sorunların içinde hiç yer almayabilir.

Nitekim Ortadoğu'da, emperyalizmle sorunların yanında Müslümanlar arası sorunların da ne kadar etkili olduğunu görüyoruz. İran, Mısır, Suriye, Suudi Arabistan, Müslümanların egemen olduğu ülkeler değil mi? IŞİD, El-Kaide kendisini Müslüman olarak tanımlamıyor mu?

Bir başka gerçek, bu ülkede yani Türkiye'de Müslüman olmayan, Sünni olmayan, Hanefi olmayan çok sayıda yurttaş bulunuyor.

Sonuç olarak Kurtulmuş da bilir ki, hepimizin belirgin özelliği insan olmamızdır. Yurttaş olmamızdır. Rum'uyla, Yahudisiyle, Kürt'üyle, Türk'üyle, Sünni'siyle, Alevi'siyle insan. Ayrımları bazılarımızı "ötekileştirerek" yapmak, yanlışır kabul edilemez.

Bu zihniyetten, gerçek bir bağımsızlık da çıkmaz.

Ötesini söylemeye dilim varmıyor.

Yakından tanıdığım Kurtulmuş'a yakıştıramadım.

Figure 14: Posta, Oral Çalışlar, 6 December 2016

Oral Çalışlar, in his column titled "Our 'ancestors' outlawed the word 'giaour'" that was published in *Posta* on December 6, 2016, states that the word 'giaour' cannot be thought independently of its social and historical background by pointing out that background: "Like Numan Kurtulmuş said, not 'the ones who torment people', but non-Muslims, 'the marginalized ones' are called giaour in our discourse. That is why Ottoman Empire outlawed the word 'giaour' with an edict (Reform Edict 1856), because it was used with the purpose of insulting citizens with different beliefs." Furthermore, in the subsection titled "Explaining the problem with religion", he writes: "The problem here is to try to explain imperialist policies of West over Turkey with religion and to understand the conflict as a conflict between religions." With this statement, he points out social polarization that might be caused by using religion as a tool in criticizing Western states and the risks that this discourse might bring about.

Fatih Yaşlı

fatihyasli@birgun.net

Hayır'cuları katletmek caiz midir hocam?

Bir yerlerde ve birileri tarafından sorulmuş olsa gerek ki, "yeni-Osmanlı'nın Şeyhülislam'ı" payesini rahatlıkla verebileceğimiz Hayrettin Karaman Hocaefendi Hazretleri, Yeni Şafak'taki köşesinde teveccüh buyurarak ve olanca alicenaplığıyla bu soruyu şöyle cevaplandırdı:

"Müslümanlar Yahudilere, Hristiyanlara ve diğer din mensuplarına aralarında, kendi toplumlarında yaşama hakkı tanıdıklarına, onlarla 'iyilik ve adalet çerçevesinde' ilişkiler kurduklarına göre kendi insanlarından olup zaman içinde değerlerine, öz medeniyet ve kültürüne yabancılaşmış parçalarına bunu tanımayacaklar mı? Elbette tanıyacaklardır. Referandum sürecinde 'Hayır' cephesinde yer alan insanların büyük çoğunluğu işte bu '...yabancılaşmış parçamızdan' oluşuyor. Biz bu parça ile fikirde ve fiilde derin ayrılıklarımıza rağmen müşteregimizin azamisini temel kılarak birlikte, barış içinde yaşamak durumundayız."

Fetva açık: "Hayır'cuların katli vacip değildir, tıpkı Osmanlı'nın gayrimüslimlere yaptığı gibi, onlarla bir arada yaşamayı, onlara tahammül etmeyi, onlara hoşgörü göstermeyi öğrenmeliyiz."

Ne kadar hümanist ve demokratça bir tavır gibi görünüyor öyle değil mi? Değil! Bilakis bu cümleler, demokrasi nedir, yurttaşlık nedir, bir arada yaşamak nedir, İslamcılar neden demokrat olamazlar, İslami bir rejimde yurttaşlık neden mümkün olamaz, sorularının yanıtını açık bir şekilde, net bir şekilde veriyor.

Her şeyden önce söylememiz gerekiyor ki, yazarımız, bilinçaltını -bilincini aslında çok açık bir şekilde ortaya seriyor ve Osmanlı döneminde yaşayan ve "cizye" adı verilen kelle vergisini ödemeleri karşılığında canları bağışlanan "gavur"larla "Hayır" diyenler arasında bir özdeşlik kuruyor. Demek ki, "Evet" demeyenler Müslüman kategorisine dâhil olmuyor, Müslümanlığı kanıtlanmanın yolu, bir siyasi partinin yapmış olduğu anayasal bir düzenlemeye onay vermekten geçiyor, demek ki bu ülkede kimin Müslüman olup olmadığına bir lider, bir parti ve onun fetvacıları, ulema takımı, kalemleri, adamları karar veriyor.

Güzlel, buradan yola çıkarak şunu söyleyebiliyoruz: Yeni-Osmanlılık denen zihniyet, basitçe sınırların ötesindeki birtakım emperyal arayışla-

ra işaret etmiyor, toplumsal yaşamın nasıl düzenleneceğine dair bir tahayyülü de yansıtır. Şöyle ki, nasıl Osmanlı'da toplumsal hiyerarşinin temelinde din varsa ve en üstte "millet-i hâkime" olarak Müslümanlar yer alıyorsa, yeni-Osmanlı'da da benzer bir şekilde, en tepede Müslümanlar yer alıyor; ancak "küçük" bir farkla, yeni-Osmanlı'da Müslüman olmanın ve dolayısıyla "millet"ten sayılmanın esas kriterini iktidar partisine oymek teşkil ediyor.

Bunu yapmadığınız anda, dinin ve dolayısıyla "millet"in dışına düşüyor, varlığına tahammül edilmesi gereken "öteki"ler konumuna yerleştiriliyorsunuz. O "ötekiler" ise hayli geniş bir toplamdan oluşuyor: Cumhuriyetçiler, muhalif Kürtler, Aleviler, sosyalistler, LGBTİ bireyler, örgütlenen, mücadele eden işçiler, kadınlar, gençler... İşte tam da bu noktada "öteki"leştirme ile "düşmanlaştırma" arasındaki ince çizgi, faşizan bir rejimin doğasına gayet uygun bir şekilde aşıyor ve milletten sayılmayanların, "devlet ve millet düşmanı" kategorisine dâhil edilmesiyle birlikte toplumun en az yarısına kolaylıkla "terörist" damgası vurulabiliyor.

Ötekileştirmeden düşman ilanına uzanan bu sürecin sonunda, "millet"e dâhil edilmeyenlerin iradesinin de "milli irade" olarak kabul edilmediğini görüyoruz. Sandığa gidip iktidar partisine oy vermediğinizde "millet"ten sayılmadığınız, "yabancılaşmış parça" kabul edildiğiniz gibi, sandığa yansıtığınız irade de "milli" sayılmıyor, ülkeyi bölmeye, devleti yıkmaya çalışan unsurlarla yan yana gelmiş, dış mihraklara hizmet etmiş oluyorsunuz. Sandıktan iktidar partisinden aleyhine bir sonuç çıktığında ise, örneğin 7 Haziran seçimlerinde görüldüğü üzere, bu sonuç milli kabul edilmiyor, milli irade tecelli etmemiş oluyor ve en kısa zamanda tekrar seçime gidiliyor.

Peki, buradan modern anlamda yurttaşlığın ya da demokrasinin çıkması mümkün mü? Elbette ki değil. Eşit hak ve ödevlere sahip bireylerden yani yurttaşlardan oluşan bir toplum modeli yerine, iktidara biat ve din üzerinden inşa edilen bir hiyerarşik yapı ile karşı karşıyayız ki, bu modern-öncesi zamanlara ait bir zihniyetin yansımaları olduğu için dilbine kadar gerici bir karakter taşıyor. Eşit yurttaşlığın olmadığı ve toplumun bir bölümünün "varlığına tahammül edilmez" ve hatta "düşman" kategorisine yerleştirilerek siyasal alanın dışında tutulmak istendiği bir rejimin ise demokrasiyle uzaktan alakası bulunmuyor.

16 Nisan'da "Hayır" demek, gericiğin ve faşizan bir rejim arzusunun karşısına eşit yurttaşlık esasına dayalı bir demokrasi talebiyle çıkmak, ötekileştirme ve düşmanlaştırma üzerinden sergilenen bu pespaye mûsamereye "dur" demek anlamına geliyor. Kıymeti kendinden menkul şeyhlerin, hayatlarımız üzerine fetva veremeyecekleri, ahkâm kesemeyecekleri bir ülke için 16 Nisan'da da, sonrasında da "Hayır" demek gerekiyor.

Figure 15: Birgün, Fatih Yaşlı, 29 March 2017

Lastly, columns criticizing the accusation of being “giaour, infidel, terrorist” toward the ones who will vote “no” in referendum were featured in print media. For instance, Fatih Yaşlı, in his column published in *Birgün* on March 29, 2017, criticizes *Yeni Şafak* writer Hayrettin Karaman: “First of all, we have to say that our author reveals his subconscious –his conscious in fact- very clearly and makes an analogy between ‘giaours’ who lived under Ottoman Empire and saved their lives by paying poll tax called ‘cizye’ and the ones who say ‘no’ to constitutional amendments. So, the ones who don’t say ‘yes’ are not considered Muslim; being Muslims is conditioned by approving the constitutional amendments made by a political party; so, in this country, a party and its fatwa issuing circle, its ulema circle, its writers and its crew have the authority to decide who is Muslim and who is not.” Yaşlı states that this discourse, which doesn’t adopt the understanding of equal citizenship and was commonly used in pre-referendum period, excludes a section of the society from the political sphere by categorizing them as “the ones who are tolerated” or “the enemy.”

CONCLUSION

In this report, the fact that the meanings attributed to the word 'giaour' cannot be thought separately is pointed out and how this discourse is used in print media in a context which associates non-Muslim identities with mercilessness, cruelty and enmity is discussed. We tried to reveal how the usage of the word 'giaour', in daily life and media alike, isolates non-Muslims living in Turkey and put them in a fragile position by alienating them.

As often seen in discussions over the *giaour* discourse, the politicians and public figures using this word claim that the meanings 'merciless, cruel' and 'non-Muslim' in Turkish Linguistic Society's dictionary are not related to each other and they don't target non-Muslim identities. However, considering the connotations in social memory, it is seen that different meanings attributed to the word 'giaour' are intertwined, constructed by affecting each other in a historical and social process and often used in a way to contain all of its meanings.

In this regard, examining the historical and social background and etymological meanings of the word, Arus Yumul states that the word 'giaour' cannot be used as a descriptive term, the word itself creates a moral opposition between Muslims and non-Muslims and in this opposition, non-Muslims represent absence of moral and humane values.

In the first part of report's print media analysis, the context in which the *giaour* discourse is constructed on the basis of religious references and perception of enmity from the past regardless of the agenda is analyzed. Firstly, non-Muslims are directly portrayed as enemies by using connotations of the word 'giaour' in social memory; referring to historical events, they are presented as 'pawn of the West' and 'enemies among us'. Also, in articles targeting 'Western' or European states, diplomatic and political crises are associated with the fact that the West is not Muslim; the duality of 'Muslim Turkey' versus 'Christian/Jewish West' is created. Lastly, as seen in 'giaour Izmir' example, when the discourse is used for insulting, criticisms regenerates the perception that marginalizes non-Muslims and portrays them enemies, since the criticisms also contains discriminatory reflexes.

In the second part, the context in which the word 'giaour' is used in the process of referendum as a political propaganda tool is analyzed. While the *giaour* discourse is used by politicians and public figures as a political tool, it is seen that it is used to mean 'cruel', 'merciless' in criticisms against Western states. However, this usage reinforces the meaning of the word that marginalizes non-Muslims. Even if the word 'giaour' is used as an adjective for Western states, its connotations in social memory and historical background is also evoked.

This report focused on the way *giaour* discourse is featured in print media, but we also realize that negative references and connotations that this discourse attributes to non-Muslims are taken as read and spread in daily discourse, cinema, literature and many other domains. In this regard, we hope that this report that brings the usage of the word 'giaour' forward will initiate more overarching and extensive studies and contributes to establishment of a unifying language that is cleared of the word 'giaour' and similar marginalizing words and supports social dialog.

About the authors

Prof. Arus Yumul graduated from the Department of Political Science at Bogazici University and completed her PhD in the Department of Sociology from Oxford University. She works on ethnic identity, minorities, racism and sociology of the body.

Ezgi Kan graduated from Bogazici University, Department of Political Science and International Relations in 2016. She is currently studying for a Master's degree in Cultural Studies at Sabanci University.